

Rela. Lib. del Coleg. de Valencia

**IO. CAROLI
ANTONELLI**

Sacr. Theol. ac V.I.D. Veliterni, Prothonot. Apostol.
eiusdemq; Ciuitatis Archipresbyt.

**T R A C T A T V S
DE REGIMINE
ECCLESIAE EPISCOPALIS**

IN OCTO LIBROS DISTRIBUTVS,

*Vbi omnia, quae ad Forum Ecclesiasticum praecipue spectant,
exacte, ac dilucide pertractantur.*

Opus sane vtilissimum, atq; omnibus Episcopis, Archiepiscopis, eorumque
Vicarijs, Inquisitoribus, Regularium Superioribus, ac ceteris per-
sonis Ecclesiasticis, Iudicibus quoque Saecularibus, alijsque in
vtroque foro versantibus maxime necessarium.

CVM SVMMARIIS, ET INDICE LOCVPLETISSIMIS.

VENETIIS, Apud Paulum Balleonium, M.DC.XCII.

SVPERIORVM PERMISSV, ET PRIVILEGIO.

I N D E X

LIBRORVM, ET CAPITVM,

Quæ in præfenti Tractatu continentur.

LIBER PRIMVS.

DE CVLTV, ET PRIVILEGIIS ECCLESIA RV M.

DE vi, ac potestate legis humanæ. Cap. I.

De Ecclesijs ædificandis, vel reparandis. Cap. II.

De Confraternitatibus, & locis Pijis. Cap. III.

De alienatione rerum Ecclesiæ. Cap. IV.

De Locatione rerum Ecclesiæ. Cap. V.

Quibus casibus concessio in emphyteusim absque assensu Apostolico fieri possit. Cap. VI.

De bonis, quæ seruando seruari non possunt. Cap. VII.

Quo casu sufficiat auctoritas Episcopi in alienatione rei Ecclesiæ. Cap. VIII.

De Immunitate Ecclesiastica. Cap. IX.

De Testamentis, & Legatis pijs. Cap. X.

An, & quando Rector Ecclesiæ repudians legatum, seu hæreditatem Ecclesiæ relictam, incurrat in censuras extrau. Ambitiosæ. Cap. XI.

De Sepulturis. Cap. XII.

De quarta funerali. Cap. XIII.

De Sacrificio Missæ. Cap. XIV.

De munere Euangelicæ prædicationis. Cap. XV.

Quo casu in Ecclesia polluta diuina officia celebrari nequeant. Cap. XVI.

Quibus modis consecratio, & benedictio amittitur. Cap. Vlt.

LIBER SECVNDVS.

De Sacris Ordinibus.

Quis censetur proprius Episcopus quo ad ordines suscipiendos. Cap. I.

De Titulo, seu patrimonio requisito ad ordines sacros. Cap. II.

De Temporibus interstitijs. Cap. III.

Quæ scientia ad ordines requiratur, & an Episcopus possit in hoc dispensare. Cap. IV.

An, & quando Episcopus dispensare possit cum corpore vitiatis. Cap. V.

An Episcopus cum infamibus, & criminosis ad ordines dispensare possit. Cap. VI.

An illegitimi ad ordines admitti possint. Cap. VII.

An Episcopus dispensare possit cum homicida quoad ordines suscipiendos. Cap. VIII.

Vtrum Bigami ad ordines promoueri possint. Cap. IX.

In quo casu Clericus excommunicatus, suspensus, vel interdictus irregularitatem, incurrat ob exercitium ordinis, & quando ab illa excusetur. Cap. X.

De ijs, qui ante legitimam ætatem, aut sine litteris dimissorijs, vel extra tempora ad ordines promouentur. Cap. XI.

An, & quando possit Clericus in loco interdicto actus ordinis exercere, seu Sacramenta conferre. Cap. Vlt.

LIBER TERTIVS.

De Beneficijs Ecclesiasticis.

DE habitu, & tonsura Clericorum. Cap. I.

An liceat habere plura beneficia simplicia absque dispensatione. Cap. II.

De beneficijs compatilibus, & incompatilibus. Cap. III.

Quæ beneficia censentur ad victum sufficientia. Cap. IV.

De beneficiorum concursu. Cap. V.

De Iure patronatus. Cap. VI.

Vtrum Episcopus possit dispensare cum filijs illegitimis Clericorum, vt habeant eadem

IO. CAROLI ANTONELLI

SAC. THEOL. AC I.V.D. VELITERNI.

LIBER PRIMVS.

DE CVLTV, ET PRIVILEGIIS
Ecclesiarum.

VM Episcopus non solùm ea, quæ fori externi, sed etiam quæ interni sunt, cognoscat *c. Cleros 21. dist. cap. nouit. de Iudic.* ideò nos hunc ordinem sequentes, de ijs primum, quæ ad externum forum, deinde, quæ ad internum spectant, Deo adiuuante dilucidè, ac breuiter agemus. Quia verò hic tractatus plenus est tam canonicis, quam ciuilibus legibus, operæ pretium est, aliquid de earum efficacia præmittere, vt vnico intuitu quisque sciat, quas, & quales leges seruare debeat, quo casu ab illis immunis sit, & quando à culpa etiam excusetur.

SVMMARIVM.

- 1 **P**ossunt auctoritate humana Ecclesiastica conditi leges, quæ obligent in conscientia.
- 2 *Leges humana si iusta sint, deriuantur à lege diuina, & aeterna.*
- 3 *Leges iniuste non obligant.*
- 4 *Non omnes leges obligant sub mortali, sed tantùm illa, quarum Auctores intendunt sub mortali obligare.*
- 5 *An in dubio leges obligent sub mortali.*
- 6 *An Prælatus imponens aliquam pœnam temporalem, præsumatur excludere spiritualem.*
- 7 *Solent legislatores Ecclesiastici comminari spiritualem pœnam quando in Conscientia volunt obligare.*

- 8 *Quando lex imponit grauem pœnam, grauis etiam censenda est culpa.*
- 9 *Nemo tenetur ante sententiam declaratoriam soluere pœnam etiam ipso facto latam.*
- 10 *Fallit in pœna excommunicationis, suspensionis, &c.*
- 11 *An potestas ciuilis ferre possit leges obligantes sub mortali.*
- 12 *Legum ciuiliùm Conditores non ad pœnam spiritualem, sed ad temporalem tantùm respiciunt.*
- 13 *Quando lex iusta dicatur, vel iniusta.*
- 14 *Iuste possunt Superiores punire transgressorem statim, ac lex sufficienter est promulgata.*
- 15 *An liget lex vsu non recepta.*
- 16 *Præsumendum est, eam legem, quæ à Rep. non recipitur minimè ei conuenire.*